

CUDZOŁOŻNIKOWY (1) *ai*

V sg n cudzoł(o)żnikow(e).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Przymiotnik od „cudzołożnik”: Ale wy przystępście łám łynowie Czárownicę/ náłienie cudzołożnikowe/ y nierządnicę [semen adulteri et fornicariae]. Leop Is 57/3.

Cf CUDZOŁOSKI, CUDZOŁOŻĄCY, CUDZOŁOŻNICZY, CUDZOŁOŻNY

AL